

over, at jeg havde erklæret, at disse Forslag, som det ærede Medlem sammen med det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen) har stillet, og som vi nu faa at vide ikke ere levkraftige Børn, men nogle Skeletter, egnede sig fortrinligt til Kommissionsforhandling. Det ærede Medlem var glad over denne Erkendelse fra min Side. Naar det ærede Medlem kan nøjes med det, er han mere nøjsom, end han var ved første Behandling, og mere nøjsom end det ærede Medlem fra Køge (Bransager), da dette ærede Medlem truede med at oprøre Vandene saaledes, at den Skude, vi her tumle med, vilde gaa under med Mand og Mus, navnlig med mig. Nu er det ærede Medlem kommen paa mere spagfærdige Tanker; nu er han glad ved, at Skelettet kan faa Lov til at være Genstand for en anatomisk Undersøgelse i en Kommission. Ja, naar det ærede Medlem er saa nøjsom, kan jeg ogsaa være tilfreds med den Udgang af den til at begynde med saa stormfulde Forhandling og være glad over den lette Brise og det milde Sollys, som falder ind over og præger Menneskene og Salen her ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem vilde gerne vide, naar Kommissionen vil blive nedsat. Jeg skal sige, at jeg haaber at kunne gøre Skridt til det i denne Rigsdagssamling. Skulde det slaa fejl — hvorfor jeg ikke vil garantere —, kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i, at der derved sker nogen større Ulykke. Det ærede Medlem var bange for ikke at se mig paa denne Plads efter Valgene. Det er ogsaa en lille Oprejsning for mig efter første Behandling, for da kunde der ikke tænkes en tarveligere Landbrugsminister til at lede denne Sag end netop mig. Men nu er det ærede Medlem her ved Sagens anden Behandling saa ængstelig for, at jeg skal gaa hen og forsvinde, inden der bliver lukket op, ryddet til Side og gjort Plads for de Skeletter, som skulle bringes ind i Kommissionen. Der bliver nok nedsat en Kommission efter Valgene, selv om det ikke er mig, der sidder paa denne Plads til den Tid, med mindre det skulde vise sig, at Tinget ved Valgene bliver helt omdannet, saa at de Tanker, som disse Skeletter ere Misfostre af, ere den store almindelige Befolkning en Vederstyggelighed. Men saa sker der ikke Skade ved, at der ingen Kommission bliver, naar ikke Tidens Krav samles om det, som ligger i disse Skeletter. Det ærede Medlem vilde have Revisionsfristen sat til 3 Aar. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han til tredje Behandling

for at undgaa Misforstaaelse stiller et Ændringsforslag omtrent som saa: Denne Lov skal revideres i Rigsdagssamlingen forud for hvert almindeligt Folketingsvalg. Saa have vi noget at tumle med umiddelbart før hvert Valg. Det maa vel være det, som er Hensigten. Thi en Revisionsfrist af 3 Aar er saglig set ganske og aldeles urimelig. De, der have Interesse for, at denne Sag kommer de mange Hundrede eller mange Tusinde Mennesker omkring i Landet til Gavn, ønske, at der bliver nogenlunde Fred og Ro om den, og at vi ikke skulle have den paa den politiske Vægt eller paa de politiske Bølger hvert tredje Aar, som det ærede Medlem fra Køge talte om. Derfor har jeg bedt for de 10 Aar, og jeg tror, Rigsdagen gør fejl ved ikke at følge mig i saa Henseende. Men mindre end 5 Aar kan og bør der forstandigvis ikke være Tale om fra Regeringens Side.

Ellers skal jeg overfor det ærede Medlem sige, at jeg finder ingen som helst Trang til at ytre mig yderligere om hans Forslag. Nu har det ærede Medlem skitseret dem og karakteriseret dem, ganske vist mere skaanselsløst, end jeg gjorde. Det ærede Medlem var saa venlig selv at erkende, at jeg havde taget lempelig og blidt paa dem. Det ærede Medlem var selv skaanselsløs overfor dem. Det ærede Medlem siger egentlig: det er noget dødt Ragelse, nogle Skeletter, som man vel kan sysle med i Kommissionen, men som ikke har nogen praktisk Betydning ved denne Forhandling. Men naar det ærede Medlem, der var Ordfører for Forslagsstillerne, optræder paa denne Maade og ellers i øvrigt ikke i sine Modbemærkninger giver Stof til videre Argumentation fra min Side, er det en Selvfølge, at jeg, navnlig ogsaa af Hensyn til det sene Tidspunkt, ikke fordyber mig mere i Diskussionen om disse Skeletter. Men der er nogle Bemærkninger, jeg dog vil gøre angaaende Spørgsmaalet dernede fra Sorø Amt. Det ærede Medlem kræver med nogen Styrke, at jeg skal tro ham paa hans Ord, naar han siger, at Kommissionens Formand dernede har beregnet sig Godtgørelse af Jordlodsansøgere, og han vil endog have, vi skulle tro som noget ret nærliggende, at den ommeldte Kommissionsformand har taget Godtgørelse baade af Landarbejderen og af Statskassen for denne lille Siderejse, for det var en Birejse til en anden forud planlagt Rejse, den, hvorom der her er Tale. Det ærede Medlem maa tilgive mig, det vil jeg ikke tro paa For-